MAKE FISHING FAIR

Färdplan

En färdplan för att uppnå rättvisa fiskerier och stödja småskaliga fiskare i Europa

Inledning

I mer än tre decennier har småskaligt fiske[1] s potential och betydelse lyfts fram i många relevanta internationella och europeiska forum, och vissa begränsade framsteg har gjorts när det gäller att erkänna dess värde och potential som en del av lösningen på Europas sjöars försämrade tillstånd och därmed sammanhängande livsmedelssäkerhet. Trots detta har detta inte i tillräcklig utsträckning lett till konkreta förändringar som gör det möjligt för småskaligt fiske (SSF) att försörja sig på ett värdigt sätt och uppfylla sin potential.

Forumet Make Fishing Fair, som äger rum en vecka före den dialog om genomförande av småskaligt fiske som anordnas av GD Mare, kommer lägligt för att göra en lägesbedömning av den aktuella situationen för sektorn för småskaligt fiske och de samlade påfrestningar som den står inför. Det småskaliga fisket har nått en vändpunkt i sin nedgång, som blir allt svårare att vända om inte omedelbara åtgärder vidtas. EU har inte råd att ytterligare fördröja skyddet och främjandet av denna sektor och dess potential att lagstifta och styra politiken på ett sätt som är rättvist för fiskarna, rättvist för kommande generationer och rättvist för naturen.

Även om havspakten prioriterar stöd till småskaligt fiske och beskriver relevanta åtgärder[2] som potentiellt kan vara bra steg framåt, ges inga detaljer om stödets karaktär eller hur denna prioritering ska säkerställas i den framtida havslagen. Detta är avgörande för att säkerställa småskaligt fiske överlevnad och se till att politiken tillämpas på ett sätt som skyddar deras rättigheter och återspeglar de småskaliga fiskarnas unika behov, snarare än att tillämpa en universallösning som gynnar större, mer påverksamma verksamheter.

[1] Vi använder EMFAF:s definition av småskaligt fiske – fartyg under 12 meter som använder passiva redskap. Även om denna generella definition är ofullständig och inte helt tar hänsyn till regionala skillnader, anser vi att den är en ”tillräckligt bra” klassificering.

[2] Havspakten innehåller följande konkreta punkter: Stöd till småskaligt fiske som en prioriterad fråga. Relevanta åtgärder omfattar utfärdande av en handbok med bästa praxis som medlemsstaterna kan använda vid tilldelningen av fiskemöjligheter för att förbättra öppenheten och främja hållbart fiske, samt en särskild dialog om genomförandet
. Kommissionen kommer också att överväga inrättandet av ett särskilt rådgivande råd

Vår uppmaning till handling

Mot denna bakgrund uppmanar vi **de europeiska institutionerna att senast 2026 upprätta en handlingsplan för småskaligt fiske i Europa,** som införlivar principerna i FAO:s frivilliga riktlinjer för småskaligt fiske (SSF-riktlinjerna), baserad på en differentierad politik och förvaltningsstrategi för småskaligt fiske och storskaligt fiske (LSF).

Denna plan bör innehålla konkreta åtgärder med en bindande tidsplan för EU-institutionerna och medlemsstaterna, som omfattar följande punkter:

- Återställa fiskbestånden med hjälp av bättre vetenskap och traditionell kunskap för att återuppbygga ekosystemets hälsa.
- Skydda småskaligt fiske från konkurrerande blå ekonomi-sektorer med stor påverkan genom att säkerställa förmånlig tillgång och nyttjanderätt inom territorialvattnen, som sträcker sig till 6-mils- och 12-sjömilszonen där så är lämpligt.
- Tillämpa anpassningsbara system för gemensam förvaltning i alla kustområden.
- Säkerställa en rättvis fördelning av fiskemöjligheterna på grundval av sociala, ekonomiska och miljömässiga kriterier.
- Främja generationsskifte genom att undanröja hinder och erbjuda incitament, utbildning, mentorskap och anständiga försörjningsmöjligheter för unga fiskare.
- Bygga motståndskraftiga samhällen som kan anpassa sig till klimatförändringarna
- Garantera rättvis tillgång till sektorsstöd och marknader.
- Främja jämställdhet mellan könen genom att erkänna kvinnors bidrag och säkerställa lika deltagande och möjligheter

Viktiga prioriteringar för en rättvis och hållbar framtid

1. **Återställa fiskbestånden med hjälp av bättre vetenskap och traditionell kunskap för att återuppbygga ekosystemets hälsa**

Utan fisk finns det ingen framtid, och för närvarande är detta ett stort hot i alla havsområden. Vi måste återställa fiskbestånden och ekosystemens funktion. Detta kräver gemensamt förvaltade marina skyddade områden, återställningsplaner och effektiv fiskeriförvaltning samt bästa möjliga användning av vetenskap, med hänsyn till alla faktorer som påverkar fiskbestånden, i kombination med fiskarnas erfarenhetsbaserade och traditionella kunskap som underlag för förvaltningsbeslut. Som ett första steg begär vi att ett särskilt rådgivande organ för småskaligt fiske inrättas.

Europeiska kommissionen måste i första hand se över processen för vetenskaplig rådgivning och genomförandet av de multianalytiska planerna, prioritera fiske med låg påverkan, använda BMSY som referenspunkt och åtgärda brister som undergräver återhämtningen av fiskbestånden. Det senare uppnås bäst genom att fastställa kvoter som stöder uppbyggnaden av biomassa, med hänsyn till fiskens storlek och åldersstrukturen i fiskbestånden, samt genom att prioritera fiske för direkt mänsklig konsumtion (särskilt småskaligt fiske) framför reduktionsfiske för fiskmjöl och fiskolja.

Vi uppmanar Europeiska kommissionen att använda alla sina befogenheter som fördragens väktare för att genomdriva befintliga förordningar, bland annat genom att fastställa ett ambitiöst konkret åtgärdsprogram för att uppnå ”god miljöstatus” i enlighet med kraven i ramdirektivet om en marin strategi (MSFD).

Vi kräver att luckorna i tillämpningen av kontrollförordningen elimineras, särskilt undantaget från rapporteringskraven för toleransmarginalen för osorterade fångster av små pelagiska arter. Åtgärderna i kontrollförordningen bör kompletteras med moderna kontrolltekniker som eDNA för att stärka efterlevnaden och förbättra övervakningen av osorterade fångster, samtidigt som tillsynen av olagligt fritidsfiske skärps, bland annat genom att alla landade fångster från europeiska fritidsfiskare ska ha stjärtfenan bortskuren.

2. **Skydda småskaligt fiske från konkurrerande blåekonomisektorer med stor påverkan genom att säkerställa förmånlig tillgång inom territorialvattnen, som sträcker sig till 6 sjömil och 12 nautiska mil där så är lämpligt.**

Småskaligt fiske måste placeras i centrum för den blå ekonomin, genom att erkänna småskaliga fiskesektorns besittningsrätt och sedvanerättigheter och skydda den

från utrymmesbrist på grund av konkurrerande eller oförenliga aktiviteter genom att skapa ”småskaliga förvaltningsområden”.

Vi förespråkar en strategi för den blå ekonomin som bygger på sociala grunder och respekterar ekologiska tak och marina mål (god miljöstatus), samt en inkluderande process för marin fysisk planering, där småskaliga fiskare får stöd för att kunna delta på ett effektivt sätt.

Småskaliga fiskare måste inkluderas på ett effektivt sätt och ges möjlighet att delta på ett meningsfullt sätt i den marina fysisk planeringen och den integrerade förvaltningen av kustområden på lika villkor som andra intressenter. Den lokala, traditionella och erfarenhetsbaserade kunskapen om småskaligt fiske bör beaktas tillsammans med vetenskapliga råd när beslut fattas om småskaligt fiske.

Havsförordningen måste erkänna småskaliga fiskares sedvanerättigheter (tillgång till fiskeområden och resurser) och skydda sektorn från intrång från mer mäktiga sektorer inom den blå ekonomin genom att inrätta ett regenerativt område, ge dem företräde i sina territorialvatten, utvidga gränserna till 6 sjömil och 12 nautiska mil där det är lämpligt för småskaligt fiske med låg påverkan, där förvaltningsplaner fastställs genom samförvaltningssystem.

Förbättra datainsamlingen och forskningen för att tillhandahålla korrekta uppgifter om de ekologiska, socioekonomiska och kumulativa effekterna av den blå ekonomins verksamhet, inklusive fritidsfiske och ny energi.

3. Tillämpa adaptiva system för gemensam förvaltning i alla kustområden

Tillämpa adaptiv samförvaltning i alla kustområden, med början i marina skyddade områden och återställningsplaner, som inkluderar småskaliga fiskare och garanterar deras delade beslutsrätt i enlighet med principerna om inkludering, öppenhet, ansvarsskyldighet och rättvisa i europeiska kustvatten.

Havsförordningen bör tydligt göra samförvaltning till ett krav, definiera myndigheternas och småskaliga fiskares roller och delade ansvar samt uppmana medlemsstaterna att inrätta särskilda rättsliga ramar som omfattar detta styrningssystem i kustvatten. Dessa ramar bör säkerställa att tillräckliga finansiella resurser avsätts i de årliga nationella budgetarna för att stödja samförvaltningssystem och social dialog, möjliggöra ett effektivt genomförande och bygga upp den kapacitet som krävs för att småskaliga fiskare ska kunna delta på ett meningsfullt sätt i beslutsprocesserna.

4. Säkerställa rättvis fördelning av fiskemöjligheter baserat på sociala, ekonomiska och miljömässiga kriterier

Småskaliga fiskare bör ha företräde till fiskeresurserna, baserat på sociala, kulturella, ekonomiska och miljömässiga kriterier, och ansträngningar bör göras för att sätta stopp för privatiseringen av tillgången till fiskeresurserna.

För att åtgärda bristerna i genomförandet och utnyttja artikel 17:s fulla potential behövs tydliga riktlinjer och viktning för dessa kriterier.

Vademecumet bör leda till en bindande genomförandeplan för fullständigt genomförande av artikel 17 och innehålla vägledning om god praxis när det gäller social, ekonomisk och miljömässig hållbarhet och hur sådan god praxis kan främjas genom tilldelning av fiskemöjligheter.

Riktlinjerna bör innehålla rekommendationer om kriterier, viktning, indikatorer och mätmetoder för medlemsstaterna så att de kan genomföra artikel 17 på ett rättvist sätt och i lagens anda. De bör säkerställa en rättvis fördelning till småskaliga flottor, t.ex. genom att reservera minst 20 % av de totala möjligheterna (TAC och fiskeansträngning) i de fisken som förvaltas genom TAC och kvoter, med skyddsåtgärder för att förhindra erosion och transparent förvaltning, såsom exemplifieras av Danmarks reserverade pool för kustfiske. Tilldelningarna bör också underlätta tillgången för nya aktörer, unga fiskare och kvinnor, som för närvarande möter hinder.

Vi uppmanar Europeiska kommissionen att använda alla sina befogenheter som fördragens väktare för att säkerställa att artikel 17 efterlevs, bland annat genom överträdelseförfaranden, och att inkludera dessa riktlinjer som särskilda bestämmelser i havslagen, med avskaffandet av historiska fångster som enda kriterium för tilldelning av fiskemöjligheter.

5. **Främja generationsskiftet genom att undanröja hinder och införa incitament, erbjuda utbildning, mentorskap och anständiga försörjningsmöjligheter för unga fiskare.**

Europas fiskeframtid är beroende av ungdomarna, deras engagemang och tillfredsställelse med ett yrke som kan ha svårigheter som minskar dess attraktionskraft. Att utfärda en handlingsplan för småskaligt fiske i Europa är ett sätt att ta itu med den kritiska frågan om generationsskiftet inom fiskerisektorn, som hotar det småskaliga fiskets långsiktiga livskraft. Planen måste ha som mål att erbjuda ungdomar och nykomlingar långsiktiga, anständiga och trygga försörjningsmöjligheter.

Hinder för ny generationens inträde på marknaden inom ramen för genomförandet av befintlig politik, utbildning och licensiering måste hanteras med åtgärder som stimulerar en ny generation av småskaliga fiskare, inklusive garanterad tillgång till kvoter, ekonomiskt stöd och inrättande av anläggningar för deras formella utbildning, inklusive onlineutbildning.

Stödja unga arbetstagare inom fiskerinäringen genom tekniskt stöd och administrativ vägledning, inrätta mentor- och lärlingsprogram samt utbildning, bland annat i ledarskap och kommunikationsförmåga. Inrätta konkret och specifik utbildning för småskaliga fiskare som är anpassad till deras behov, under hela livet. Främja specifik forskning och utveckling inom småskaligt fiske som ska främjas och finansieras genom EU:s och nationella forskningsprogram. Utforska och stödja ytterligare kollektiva ägandeformer och initiativ som projektet Mer de Liens.

Stödja inrättandet av ungdomsnätverk och informationsutbytesgrupper, såsom Low Impact Fishers Youth Network, så att deras röster kan beaktas i de beslutsprocesser som påverkar deras framtid.

Säkerställa anständiga arbetsvillkor och sociala rättigheter för småskaliga fiskare, såsom tillgång till social trygghet, adekvat hälsoskydd, utbildning och säkerhet till sjöss, på ett sätt som ökar sektorns attraktionskraft för unga.

Om den tydligt stöds genom politik och finansiering kan energiomställningen fungera som en både miljömässig och social drivkraft – genom att förbättra arbetsvillkoren, höja sektorns profil och locka unga nykomlingar till småskaliga fiskeflottan.

6. **Bygga motståndskraftiga samhällen som kan anpassa sig till klimatförändringarna**

Utveckla, tillsammans med fiskesamhällen, specifika strategier och planer för anpassning till och begränsning av klimatförändringarna, inklusive återställande åtgärder för att säkerställa hälsosamma marina och sötvattensekosystem, samt åtgärder för att mildra miljö- och ekonomiska chocker, för att minska risken för katastrofer och förbättra katastrofhanteringen.

Stödja en anpassningsbar strategi för fiskeriförvaltning som tar hänsyn till klimatförändringarnas påverkan och tillgodoser de småskaliga fiskarnas och fiskearbetarnas specifika behov.

Stödja initiativ som förbättrar samhällenas motståndskraft, särskilt när det gäller resursbrist, och hjälpa dem att minska förlusterna efter skörden och/eller utveckla alternativa resurser, inklusive utveckling av innovativa lösningar för att utnyttja och använda invasiva arter eller säkerhetsåtgärder för hantering av nya giftiga arter.

7. **Garantera rättvis tillgång till sektorsstöd och marknader**

Småskaliga fiskare bör ha rättvis och transparent tillgång till ekonomiskt stöd och subventioner, med prioritering av en rättvis omställning och hållbarhet, med säker marknadstillträde och samtidigt förebyggande av överfiske. Den ekonomiska prestationen för

verksamheten, mätt i termer av nettovinst utan subventioner, måste beaktas.

En särskild fond för småskaligt fiske bör stödja energiomställningen, förnyelsen av flottan, hållbara metoder, marknadstillträde och fiskarledda tekniker eller digitala verktyg, med kapacitetsuppbyggnad, tekniskt stöd och minskade administrativa bördor för att säkerställa fullt tillträde. En sådan fond bör omfatta tillgång till utsläppssnål framdrivningsteknik och klimatvänlig fartygskonstruktion. Småskaliga fiskeflottor bör prioriteras för sådana investeringar på grund av deras redan låga koldioxidavtryck och starka socioekonomiska bidrag till kustområdena.

Lokala, rättvisa och hållbara livsmedelssystem bör stärkas för att förbättra marknadstillträdet och lönsamheten, inklusive infrastruktur, direkta och korta värdekedjeinitiativ som gemenskapsstödda fiskeprogram och ett särskilt deltagande garantisystem (PGS) för småskaligt fiske baserat på miljömässiga, sociala och kulturella värden. EU:s fiskeriprodukter måste kunna konkurrera på lika villkor med importprodukter, som omfattas av motsvarande standarder och regler.

Bygg upp kapaciteten hos småskaliga fiskeriorganisationer genom att eliminera administrativa bördor och öka den specifika finansieringen för att skapa fler dedikerade småskaliga fiskeriorganisationer (PO), samtidigt som befintliga organisationer ges fullt erkännande (och stöd).

8. Uppnå jämställdhet inom fisket

Kvinnors viktiga roll inom fisket – ofta informell och undervärderad – måste erkännas och stödjas för dess bidrag till ekonomin, livsmedelssäkerheten och ett hållbart fiske. Kvinnor möter begränsningar från traditionella och kulturella normer som har sina rötter i patriarkatet, vilket begränsar deras synlighet och möjligheter.

Jämställd deltagande i fiskeriförvaltningen och beslutsfattandet måste säkerställas, så att kvinnor kan bidra med sin kunskap och erfarenhet genom effektivt stöd och inkluderande metoder. Kvinnors röster och organisationer bör stärkas för att öka synligheten, främja ledarskap, främja kollektiva åtgärder och stödja nästa generation ledare.

Kvinnors försörjning bör skyddas genom principer om anständigt arbete, inklusive social trygghet, hälsoskydd (erkännande av yrkessjukdomar) och förmåner som mammaledighet och pappaledighet. Riktad forskning och könsuppdelade data behövs för att förstå och stödja kvinnors bidrag. Kapacitetsbyggande program bör främja ledarskap och yrkes a färdigheter för kvinnor, medan könskänsliga tekniker och

lämpliga arbetsförhållanden måste utvecklas för att tillgodose kvinnors specifika behov inom fiskerinäringen.

Betydelsen och marginaliseringen av småskaligt fiske med låg miljöpåverkan

Småskaligt fiske ( ) (SSF) stöder en livsstil som spelar en viktig socioekonomisk roll i kust- och ösamhällen genom att tillhandahålla försörjning och ekonomisk verksamhet, särskilt i områden där det finns få alternativ. Utöver sitt ekonomiska värde bevarar SSF också immateriellt kulturarv och traditionell kunskap och bidrar till den biologiska mångfalden. SSF är distinkt och skiljer sig avsevärt från större, mer industrialiserade fiskeverksamheter och bör behandlas därefter.

Enligt den måttstock som fastställts av Europeiska fonden för havsfrågor, fiske och vattenbruk (EMFAF) och som används av Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) utgör småskaligt fiske (fartyg under 12 meter som använder icke-dragna redskap) över 70 % av fartygsflottan, genererar minst 50 % av arbetstillfällena inom fisket och en betydande andel av mervärdet (15 % av värdet av landade fångster), samtidigt som det utgör 6 % av volymen och orsakar minst miljöskador, till skillnad från storskaligt fiske med stor miljöpåverkan. Globalt sett är småskaligt fiske den största arbetsgivaren i haven, jämfört med andra fisken, olja och gas, sjöfart och turism tillsammans (OECD 2016, Smith och Basurto (2019).

Småskaligt fiske (SSF) består främst av mikro- och nanoföretag i familjeägda företag som stöder en rad kompletterande verksamheter – bland annat administration, företagsledning och fiskhantering – och bidrar till att sprida socioekonomiska fördelar på bred front. Trots fördelarna har sektorn marginaliserats och under årtionden saknat fiskemöjligheter och sektorsstöd, vilket har påverkat den övergripande motståndskraften hos europeiska fiskesamhällen.

Småskaligt fiske är en del av lösningen

Med politiskt utrymme och lämpligt stöd skulle småskaligt fiske (SSF) kunna vara en del av lösningen och en gamechanger för Europas sjuka hav. SSF har potential att spela en större roll för att stärka den europeiska livsmedelssäkerheten, ge ett viktigt bidrag till genomförandet av målen i den gröna given för 2030 och 2050 och främja FN:s agenda för hållbar utveckling 2030, inklusive uppnåendet av FN:s mål för hållbar utveckling (SDG).

Den delvis bristfälliga genomförandet av de successiva gemensamma fiskeripolitikerna (GFP), som har lett till att storskaligt fiske med stora volymer har gynnats, har dock resulterat i en snedvriden havsmiljö, där många av våra viktiga bestånd är överutnyttjade och fiskekapitalet, tillgången till fiskemöjligheter och inflytandet är koncentrerat till allt färre aktörer. Detta äventyrar Europas livsmedelssäkerhet och livsmedelssuveränitet och försämrar framtidsutsikterna för kustsamhällena.

Blå ekonomi-aktiviteter såsom destruktiva former av industriellt fiske, olja, gas och dåligt utvärderade och planerade projekt för utvinning av förnybar energi, industriell vattenbruk, föroreningar och massturism har påverkat småskaliga fiskeres försörjning negativt och stör den ekologiska balans som är nödvändig för att upprätthålla levande vattenresurser. Detta har en långvarig inverkan på hållbar fiskförsörjning, förvaltning av vattenresurser, sysselsättning och generationsförnyelse.

Slutliga överväganden: Vi måste göra fisket rättvist

Utan adekvat politiskt stöd och genomförande av ovan nämnda åtgärdspunkter finns det en risk att småskaligt fiske fortsätter att minska och så småningom försvinner. Detta kommer att skada kustsamhällena, deras lokala ekonomier, livsmedelsförsörjning, traditioner, kultur, kunskap och färdigheter, samt framtida generationer som kommer att gå miste om allt detta och förlora möjligheten att utnyttja sin potential för att uppnå bredare sociala, miljömässiga och ekonomiska hållbarhetsmål.

Vi är därför fast beslutna att samarbeta för att se till att denna uppmaning till handling sprids, införlivas och genomförs på alla nivåer.

Undertecknat av

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

Om Make Fishing Fair

Kampanjen **Make Fishing Fair** leds av småskaliga fiskare från hela Europa som strävar efter att rätta till obalansen mellan småskaligt fiske med låg påverkan och industriellt fiske med stor påverkan genom en rättvis omställning. Make Fishing Fair-forumet kommer att samla 45 fiskare från 17 länder tillsammans med beslutsfattare, forskare och icke-statliga organisationer för att ta itu med de akuta utmaningar som sektorn står inför. Forumet syftar till att stärka solidariteten mellan fiskare, utöka stödet för småskaligt fiske och säkerställa att deras röster förblir centrala i EU:s politiska diskussioner inför genomförandedialogerna.

30 år av åtgärder för Europas småskaliga fiske

1995 FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske: Artikel 6.18 kräver att småskaliga och hantverksmässiga fiskare till trygga och rättvisa försörjningsmöjligheter, med förmånlig tillgång till traditionella fiskevatten under nationell jurisdiktion. (Global stiftelse för småskaliga fiskares rättigheter.)

2009 April: EU:s grönbok om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken föreslår en differentierad strategi för småskaligt fiske (SSF) och storskaligt fiske (LSF).

November: Bryssel-workshopens uttalande om SSF och reformen av den gemensamma fiskeripolitiken stärker argumenten för att inkludera SSF:s röster i EU:s politik.

2010 Ocean2012-kampanjen: Främjar tilldelning av fiskemöjligheter till dem som fiskar hållbart och ger största samhällsnytta.

2012 Maj: Frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av mark, fiske och skog godkänns av FN:s kommitté för världens livsmedelsförsörjning.

November: Första europeiska kongressen för hantverksfiskare Uttalandet fastställer en gemensam vision för europeiska småskaliga fiskare och uppmanar till inrättandet av LIFE

2013 Andra europeiska kongressen för småskaliga fiskare bygger upp regionalt samarbete.

	Den nya gemensamma fiskeripolitiken (GFP) antas – artikel 17 införs, som främjar en rättvisare och hållbar fördelning av fiskemöjligheterna.
2014	FAO:s frivilliga riktlinjer för att säkerställa hållbart småskaligt fiske antas – ett globalt ramverk som kopplar samman småskaligt fiske med livsmedelssäkerhet och fattigdomsbekämpning.
2015	FN:s agenda för hållbar utveckling 2030 antas – inkluderar SDG 14.b, som säkerställer småskaliga fiskares tillgång till marina resurser och marknader. LIFE (Low Impact Fishers of Europe) bildas formellt; öppnar kontor i Bryssel som en särskild röst för småskaligt fiske på EU-nivå.
2018	Regional handlingsplan för småskaligt fiske (RPOA) lanseras för Medelhavet och Svarta havet – den första regionala färdplanen för hållbart småskaligt fiske.
2019	Kampanjen ”A Fair Deal for SSF” uppmanar till att rätta till historiska orättvisor och främja rättvis tillgång till resurser.
2021	Oktober: LIFE & Our Fish publicerar rapporten Fishing Opportunities as an Agent of Change. November: LIFE utfärdar ett uttalande om genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken, där man betonar behovet av en differentierad strategi för småskaligt fiske.
2022	Juni: FN:s havskonferens (Lissabon) – SSF-organisationer världen över enas i en ”SSF Call to Action” för att genomföra SDG 14.b. Europaparlamentets resolutioner om genomförandet av artikel 17 och om situationen för småskaligt fiske och framtidsutsikterna i EU
2023	November: LIFE publicerar en uppmaning till handling för bättre genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken genom en differentierad strategi.

IYAFA:s regionala workshop (Galicien, Spanien): Antagande av ett ”allmänt uttalande” och en ”handlingsplan för kvinnor inom fiskerinäringen”.

Europaparlamentets resolution om samförvaltning inom EU:s fiske och sektorns roll i genomförandet av förvaltningsåtgärder.

2024

Maj: Kampanjen Make Fishing Fair lanseras – 38 fiskargrupper och 20 icke-statliga organisationer kräver rättvis tillgång till kvoter, rättvis omställning och öppenhet i fråga om subventioner och tilldelningar.

Juli: Manifestet för den tionde lagstiftande församlingen (2024–2029) beskriver prioriteringarna för småskaligt fiske under nästa EU-mandatperiod.

2025

Februari: LIFE presenterar synpunkter på havspakten för att påverka den globala havsförvaltningen.

Mars: Make Fishing Fair-parlamentarisk tillställning samlar småskaliga fiskare från hela Europa och Storbritannien i Europaparlamentet för att förespråka rättvisare tillgång till fiskemöjligheter och större stöd för metoder med låg miljöpåverkan.

Juni: Fishers’ Call to Action får uppmärksamhet vid UNOC3, vilket lyfter fram småskaliga fiskeres frågor på den globala arenan.

September: LIFE vänder sig till kommissionsledamot Kadis angående artikel 17 i Vademecum och förstärker principerna om rättvis fördelning.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

LOW IMPACT FISHERS OF EUROPE

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures